

การศึกษาเพื่านิยามหลักจริยธรรมในความเห็นของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน Moral Defining among the Students in Pathumwan Institute of Technology

ปริศนา เพชรบุรณิน¹

บทคัดย่อ

การศึกษาเพื่านิยามความหมายของหลักจริยธรรมในกลุ่มนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาจริยธรรมและปัญหาในกลุ่มเยาวชนที่เกิดขึ้นซึ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน โดยกำหนดกลุ่มประชากร 102 คน ประกอบด้วยนักศึกษาที่ผ่านการเข้าค่ายอบรมเกี่ยวกับจริยธรรมกับสถาบันฯ 27 คน และเพื่อนของนักศึกษาในกลุ่มแรก 75 คน ผลการศึกษาพบว่าหลักจริยธรรม 23 ข้อที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นหลักพฤติกรรมที่เป็นจริยธรรมที่พึงปฏิบัติและนักศึกษาส่วนใหญ่มองว่าหลักจริยธรรมทุกข้อมีความสำคัญและมีความสำคัญมาก แต่ประมาณ ร้อยละ 10 มองว่าหลักจริยธรรมบางข้อไม่มีความสำคัญ ซึ่งหากมีนักศึกษาที่มีความคิดเช่นนี้เพิ่มขึ้นก็จะกลายเป็นปัญหาลังคมในอนาคตได้ นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นว่าการสังคมมีปัญหาจริยธรรมที่รุนแรงโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน ประชากรทั้งหมดให้ความคิดเห็นถึงหลักจริยธรรมที่มีปัญหาในกลุ่มเยาวชน ประกอบด้วย ความมีเหตุผล ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความยุติธรรม ความกตัญญู การเคารพผู้ใหญ่ และความสุภาพเรียบร้อย ในประเด็นการส่งเสริมจริยธรรมพบว่าปัจจัยจากภายใน(ความเป็นปัจเจก)และปัจจัยภายนอกหรืออิทธิพลของคนรอบข้างมีอิทธิพลกับหลักจริยธรรม ดังนั้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจึงควรนำเสนอหลักจริยธรรมบางประการที่นักศึกษาคิดว่าไม่เป็นปัญหามากและให้ความสำคัญมากเพื่อนำร่องให้นักศึกษาใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้นและให้สามารถขยายไปสู่หลักจริยธรรมข้อต่อไป

คำสำคัญ : จริยธรรม จริยธรรมที่พึงปฏิบัติ นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

Abstract

This project aims at studying the appropriate definitions on standard of morals among the students of Pathumwan Institute of Technology and also looks for further guidelines to solve the serious moral problems among the teenagers, which are regarded as important social issues at present. The main target groups; 102 teenagers, for this project are the 27 participants joining the moral improvement program done by the institute and include other 75 students who are friends of the first target groups. The results show that the target groups agree that standard of morals mentioned in the questionnaires should be practiced by everyone in the society. In fact, most of the target groups respectively think that every standard of moral is very important and important, but there are about 10 per cent of them who do not think like this. Thus, this leads to an interesting point that the moral problems among the youths will be more serious in the future if the number of people thinking like this increase. Furthermore, the target groups also state that the present society has serious moral problems among the teenagers as well. Among these two groups, both of them concern about rationality, responsibility, honesty, justice, gratitude, respectfulness and politeness. The research results also show that difference between the individuals and influences from surrounding people play important part on moral development. At last, the solutions for the problems should emphasize on the morals of which regarded with high importance among the students as pilot projects and activities for attitude and behavioral adjustment program in the future.

Keywords: morals, standard morals, students, Pathumwan Institute of Technology

¹ อาจารย์, ภาควิชาศึกษาทั่วไป, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

1. บทนำ

ชวนักเรียนนักศึกษา “ตึกัน” ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์มาโดยตลอด แต่ในความเป็นจริงแล้วเหตุการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอตั้งแต่การทะเลาะกันในระดับที่ไม่รุนแรง จนกระทั่งได้รับความสูญเสียชีวิต เช่นเมื่อต้นเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ปัญหาที่นักเรียนตึกันจึงยังเป็นเสมือนปัญหาที่ไม่มีทางออก หลายต่อหลายครั้งที่ผู้ใหญ่หรือครูอาจารย์ได้เข้ามาพยายามหาทางแก้ไข ไม่ว่าจะสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษามาสนใจในเรื่องของดนตรีและการเล่นกีฬา หรือความพยายามเข้มงวดกับนักเรียน นักศึกษาในความรับผิดชอบ หากแต่ปัญหาเหล่านี้ก็ยังคงเกิดขึ้นให้เห็นกันอยู่เนื่อง ๆ

สถิติการรับแจ้งเหตุนักเรียน-นักศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทจากกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนพบว่า ปี 2547 คือ ระหว่างเดือนตุลาคม 2546 – กรกฎาคม 2547 กับช่วงเดือนเดียวกันในปีก่อนหน้านั้นพบว่าปริมาณการก่อเหตุลดลงเกินกว่า 50% คือ ปี 2546 ได้รับแจ้งเหตุทั้งสิ้น 5,247 ครั้ง หรือเฉลี่ย 14.3 รายต่อวัน ส่วนปี 2547 ได้รับแจ้ง 1,970 ครั้ง หรือเฉลี่ย 6.79 รายต่อวัน แต่ถึงแม้การก่อเหตุจะลดน้อยลงแล้วแต่เหตุการณ์จะมีความรุนแรงมากขึ้นและมีผู้ได้รับบาดเจ็บมากขึ้นด้วย (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, 26 สิงหาคม 2547) ดูเหมือนปัญหาเรื่องนักเรียนตึกันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ และกลายเป็นปัญหาสังคมที่กระทบต่อโครงสร้างอื่น ๆ

หากจะกล่าวถึงคำว่า “จริยธรรม” แล้วคงจะมีความหมายที่กว้างและแตกต่างกันออกไปทั้งนี้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535¹ ให้นิยามว่า “จริยธรรม” คือ ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ, ศีลธรรม, กฎศีลธรรม

พระราชชัยกวี (ภิกขุพุทธทาส อินทปัญโญ) กล่าวว่าจริยธรรมแปลว่าเป็นสิ่งที่พึงประพฤติ จะต้องประพฤติ ส่วนศีลธรรมนั้นหมายถึง สิ่งที่กำลังประพฤติอยู่ หรือประพฤติแล้ว จริยธรรม หรือ ethics อยู่ในรูปของปรัชญา คือ สิ่งที่ต้องคิดต่องาน ส่วนเรื่องศีลธรรมหรือ morality นี้ต้องทำอยู่จริง ๆ เพราะเป็นปัญหาเฉพาะหน้า²

จริยธรรม เป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งแปลว่า เรื่องการดำเนินชีวิต³

การดำเนินชีวิตนี้ หมายถึง เรื่องของชีวิตที่เป็นอยู่ทั้งหมด ซึ่งก็มีเรื่องของ 1.) พฤติกรรมทางกาย วาจา และการใช้อิทธิฤทธิ์ ในการสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม 2.) จิตใจของเรา ซึ่งมีเจตจำนง ความตั้งใจ แรงจูงใจที่จะทำให้เรามีพฤติกรรมสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างไร ภาวะและคุณสมบัติต่าง ๆ ของจิตใจนั้น 3.) ปัญญา ความรู้ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดทางใจว่า เราจะสัมพันธ์อย่างไร จึงจะได้ผล และเป็นตัวจำกัดขอบเขตว่า เราจะมีสัมพันธกับอะไร จะใช้พฤติกรรมระดับไหน เรามีปัญหา มีความรู้ระดับใด เราก็ใช้พฤติกรรมได้ในขอบเขตนั้น ถ้าเราขยายปัญญา ความรู้ออกไป เราก็มีพฤติกรรมที่ซับซ้อน และได้ผลดียิ่งขึ้น

เรื่อง พฤติกรรมทางกาย - วาจา การสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ด้วยอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ เรื่องจิตใจ เจตจำนง ความตั้งใจ แรงจูงใจ ภาวะจิตใจ และปัญญา ความรู้ ความเข้าใจ ทั้งหมดนี้เป็นส่วนประกอบของการดำเนินชีวิต ที่ไม่สามารถแยกจากกันได้ คือ เป็นการทำงานร่วมกัน และเป็นปัจจัยแก่กัน รวมทั้งหมดเรียกว่า “จริย”

ดังนั้นจริยธรรมพื้นฐานของมนุษย์ประกอบด้วย 5 ประการ คือ⁴

1. เคารพในชีวิตและร่างกายของผู้อื่น ไม่มุ่งทำร้ายผู้อื่น
2. เคารพในทรัพย์สินของผู้อื่น ไม่ทุจริตฉ้อโกง
3. เคารพและยินดีในคู่ครองของตนไม่ประพฤติผิดในกาม
4. เคารพในความจริง ไม่หลอกลวงกล่าวเท็จ
5. เคารพในศักดิ์ศรีของตน ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดให้โทษ

ดังนั้นลักษณะการปฏิบัติ และลักษณะความคิดที่จัดเป็นคุณธรรมนั้นจึงมีสภาพเป็นอยู่มากมาย และสามารถจัดกลุ่มของคุณธรรมหลักขึ้น เพื่อสะดวกในการทำความเข้าใจลักษณะคุณธรรมในระดับต่าง ๆ 19 กลุ่ม คือ ความมีเหตุผล (rationality) ความซื่อสัตย์สุจริต (honesty) ความอดทน หรือการมีความตั้งใจอันแน่วแน่ (resolution) ความเมตตา กรุณา (compassion) ความเสียสละ (devotion) ความสามัคคี (cooperation) ความรับผิดชอบ (responsibility) ความกตัญญูตถเวท (gratitude) ความประนีประนอม (moderation) ความรู้จักพอ (satisfaction) ความมีสติสัมปชัญญะ (awareness) ความมีระเบียบวินัย (discipline) ความยุติธรรม (fairness) ความอดทนอดกลั้น (endurance) ความเคารพผู้อื่น (consideration) ความไม่เห็นแก่ตัว (selflessness) ความถ่อมตัว (modesty) ความกล้าหาญคุณธรรม (courage) และ ความเคารพตนเอง (self-respect)

จริยธรรมที่กล่าวมาแล้วเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในข้อที่ไม่มุ่งร้ายต่อผู้อื่นนั้นกลับมีปรากฏให้เห็นกันทั่วไปเช่น ในกรณีของนักเรียน นักศึกษาที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทจนถึงขั้นเสียชีวิต ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าปัญหาด้านจริยธรรมในกลุ่มเยาวชนเริ่มมีปัญหามากขึ้นจากผลของเหตุการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นผลมาจากการเข้าค่ายอบรมจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ 14-16 มกราคม 2548 และเพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของนักศึกษาในกลุ่มที่เข้าค่ายอบรม และจากกลุ่มเพื่อนนักศึกษามีต่อจริยธรรมให้สามารถนำความคิดเห็นที่ได้นั้นไปใช้เพื่อพัฒนาโครงการเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาในอนาคต

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบความคิดเห็นและเข้าใจถึงทัศนคติต่อจริยธรรมของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
2. เพื่อทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาที่ผ่านการเข้าค่ายจริยธรรม ในการปฏิบัติตัวด้านจริยธรรม
3. เพื่อให้เข้าใจความคิดของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ในการนิยาม “จริยธรรม” และการให้ความสำคัญของจริยธรรมในเรื่องต่าง ๆ

3. วิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ประกอบด้วยค่าร้อยละและการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และตารางความสัมพันธ์ (cross-tab)

โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

- 1.) แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปและความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมในกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ที่เข้าค่ายอบรม

จริยธรรม เมื่อวันที่ 14-16 มกราคม 2548ที่ยังเรียนอยู่ในสถาบัน จำนวน 27 คน

2.) แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปและความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมในกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาที่เข้าค่ายอบรมจริยธรรม ที่เรียนอยู่สถาบันเดียวกัน จำนวน 75 คน

ในการเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จากนักศึกษาที่ไปเข้าค่ายอบรมที่ยังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันดังนั้นจึงกลายเป็นข้อจำกัดบางประการสำหรับกลุ่มประชากรในการศึกษาที่ไม่มีความหลากหลายเท่าที่ควร

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

จริยธรรมในการศึกษาครั้งนี้ ให้พฤติกรรมที่แสดงออก 23 ประการดังต่อไปนี้ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความสามัคคี ความอดุสาหะ ความยุติธรรม ความกตัญญูต่อเวทีก ความเคารพผู้ใหญ่ ความประหยัดมัธยัสถ์ ความสุภาพเรียบร้อย ความง่ายเชื่อฟัง ความเมตตากรุณา ความละเอียด การรู้จักใช้เวลา ความเป็นระเบียบ ความมีสัจจะ ความมีเหตุผล ความรักพวกพ้อง ความอยู่ในศีลในธรรม ความอดทนอดกลั้น ความเพียรพยายาม ความมีคุณธรรม

4. ผลการศึกษา

ในด้านข้อมูลพื้นฐานนั้น จากการศึกษาพบว่าจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 นั้นจากประชากร 27 คน พบว่าจากการทำแบบสอบถาม ร้อยละ 81.5 เป็นผู้ชาย และมีอายุเฉลี่ยที่ 19 ปี (ร้อยละ 25.9) ประชากรส่วนมากประมาณร้อยละ 51.9 มีสถานภาพโสด ในขณะที่อีกร้อยละ 7.4 บอกว่าตนมีแฟนและมีอีก¹ ในด้านของพฤติกรรมของกลุ่มประชากรในกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ร้อยละ 25.9 ส่วนมากมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถึงร้อยละ 81.5 เทียบกลางคืน ร้อยละ 66.7 มีเพียงร้อยละ 3.7ที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นประจำ และมีพฤติกรรมเล่นการพนัน ร้อยละ 22.2

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มที่ 2 นั้นพบว่าทั้ง 75 คนเป็นเพศชายถึงร้อยละ 77.3 ส่วนมากมีแฟนแล้ว (ร้อยละ 62.7) มีแฟนและมีอีกร้อยละ 8 ส่วนพฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งเสพติด พบว่าในกลุ่มนี้มีคนสูบบุหรี่ถึงร้อยละ 30.7 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เกินครึ่งคิดเป็นร้อยละ 58.7 เทียบกลางคืนเพียง ร้อยละ 33.3 แต่มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นประจำเพียง 1.3 เท่านั้น และมีผู้เล่นการพนันร้อยละ 9.3 ซึ่งไม่มากหากเทียบกับจำนวนของประชากรทั้งหมด

ในด้านข้อมูลทั่วไปนั้นจะพบว่าทั้งสองกลุ่มประชากรเป็นเพศชายและมีแฟนหรือคู่รักแต่ในขณะเดียวกันจากการสัมภาษณ์พบว่านักศึกษาบางคนที่ยอมรับว่าตนเองมีคู่รักหรือการมีคู่รักคนที่สองในขณะที่มีคู่รักหรือแฟนอยู่แล้ว นั้นชี้ให้เห็นว่าปัญหาด้านจริยธรรมของความซื่อสัตย์หรือในเรื่องคู่ครองนั้นเปลี่ยนไปจากอดีต รวมไปถึงพฤติกรรมด้านการพนันหรืออบายมุขอื่น ๆ เช่นการเที่ยวเตร่หรือสูบบุหรี่เริ่มมีการ

ยอมรับมากขึ้นจากตัวนักศึกษาเองซึ่งแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมด้านจริยธรรมนั้นอ่อนแอลงอย่างเห็นได้ชัด แต่อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดที่ประชากรกลุ่มที่หนึ่งดังนั้น เพศจึงไม่อาจนำมาใช้วิเคราะห์เป็นปัจจัยต้นได้แต่อย่างใด

ในด้านความคิดเห็นเรื่องจริยธรรมนั้น ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นด้านนี้แตกต่างกันออกไปว่าพฤติกรรมที่แสดงออกถึงจริยธรรมในตารางต่อไปนี้เป็นคุณสมบัติของการมีจริยธรรมที่ดีซึ่งทั้งสองกลุ่มต่างให้ความเห็นว่าจริยธรรมที่ตนเลือกในแต่ละข้อนั้นเป็นจริยธรรมที่เยาวชนพึงปฏิบัติ

ตารางที่ 1 พฤติกรรมตามหลักจริยธรรมในความคิดเห็นของนักศึกษา

พฤติกรรมตามหลัก	นักศึกษา	เพื่อน	รวม
จริยธรรมในความเห็น	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ของนักศึกษา	100	100	100
ความมีระเบียบวินัย	92.6	88.0	89.2
ความรับผิดชอบ	96.3	89.3	91.2
ความซื่อสัตย์สุจริต	100	98.7	99
ความเสียสละ	92.6	93.3	95.1
ความสามัคคี	96.3	92	93.1
ความอดุสาหะ	92.6	81.3	84.3
ความยุติธรรม	92.6	96	95.1
ความกตัญญูต่อเวทีก	100	100	100
ความเคารพผู้ใหญ่	96.3	98.7	98
ความประหยัดมัธยัสถ์	66.7	64	64.7
ความสุภาพเรียบร้อย	92.6	85.3	87.3
ความง่ายเชื่อฟัง	70.4	78.7	76.5
ความเมตตากรุณา	96.3	94.7	95.1
ความละเอียด	81.5	86.7	85.3
การรู้จักใช้เวลา	66.7	61.3	62.7
ความเป็นระเบียบ	88.9	73.3	77.5
ความมีสัจจะ	88.9	97.3	95.1
ความมีเหตุผล	92.6	96	95.1
ความรักพวกพ้อง	77.8	86.7	84.3
ความอยู่ในศีลในธรรม	96.3	81.3	85.3
ความอดทนอดกลั้น	88.9	84	85.3
ความเพียรพยายาม	92.6	88	89.2
ความมีคุณธรรม	96.3	97.3	97.1

จากตารางที่ 1 จะพบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมองจริยธรรมต้องประกอบด้วยหลักของพฤติกรรมดังในตารางทุกข้อแต่มีบางลักษณะที่มีความเห็นว่าเป็นหลักจริยธรรมที่สมควรอย่างยิ่ง (ร้อยละ 100) คือความกตัญญูต่อเวทีก และความคิดเห็นที่รองลงมา (เกินร้อยละ 90 ขึ้นไปทั้งสองกลุ่ม) ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความสามัคคี ความยุติธรรม ความเคารพผู้ใหญ่ ความเมตตากรุณา ความมีเหตุผล และความมีคุณธรรม ลักษณะของพฤติกรรมที่นักศึกษาเลือกให้ความสำคัญ

¹ ให้ความหมายถึงเพื่อนที่มีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวมากกว่าเพื่อนแต่ก็ไม่ใช่คู่รักหรือแฟน

คิดเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงจริยธรรมที่ตื้นเขินยังมีบางประการที่น่าสนใจ คือ การรู้จักใช้เวลาและความประหยัด มีแนวโน้มที่นักศึกษาให้ความเห็นด้วยน้อยที่สุดซึ่งทั้งที่พฤติกรรมทั้งสองนั้นเป็นสิ่งที่ควรมีอย่างยิ่งในกลุ่มของเยาวชน

อย่างไรก็ตามจากตารางแสดงความคิดเห็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมองว่าหลักต่าง ๆ ข้างต้นถือเป็นหลักจริยธรรมที่ควรปฏิบัติในความเห็นของแต่ละบุคคล และยังเป็นกลุ่มประชากรที่เฉพาะเจาะจงซึ่งเป็นการเลือกเพื่อเปรียบเทียบนักศึกษาที่ผ่านการเข้าค่ายอบรมและนักศึกษาไม่ได้เข้าค่ายว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันเช่นไร และตารางที่ 1 นี้ต้องการอธิบายถึงความหมาย “จริยธรรม” ในนิยามของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนี้ และผลจากการไปเข้าค่ายต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

ตารางที่ 2 ความเห็นของนักศึกษาต่อปัญหาจริยธรรมในแต่ละประเด็น

พฤติกรรมตามหลัก	นักศึกษา (ร้อยละ)	เพื่อน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
จริยธรรมที่มีปัญหาใน			
ความเห็นของนักศึกษา	100	100	100
ความมีระเบียบวินัย	85.2	78.7	80.4
ความรับผิดชอบ	77.8	69.3	71.6
ความซื่อสัตย์สุจริต	77.8	72	73.5
ความเสียสละ	77.8	65.3	68.6
ความสามัคคี	63	50.7	53.9
ความอดุสาหะ	59.3	56	56.9
ความยุติธรรม	70.4	61.3	63.7
ความกตัญญูกตเวที	63	53.3	55.9
ความเคารพผู้ใหญ่	63	57.3	58.8
ความประหยัดมัธยัสถ์	66.7	64	64.7
ความสุขภาพเรียบร้อย	70.4	72	71.6
ความว่านง่ายเชื่อฟัง	74.1	70.7	71.6
ความเมตตากรุณา	70.4	44	51
ความละเอียด	66.7	69.3	68.6
การรู้จักใช้เวลา	66.7	58.7	60.8
ความเป็นระเบียบ	85.2	60	66.7
ความมีสัจจะ	74.1	53.3	58.8
ความมีเหตุผล	74.1	50.7	56.9
ความรักพวกพ้อง	51.9	41.3	44.1
ความอยู่ในศีลในธรรม	77.8	61.3	65.7
ความอดทนอดกลั้น	88.9	60	67.6
ความเพียรพยายาม	70.4	53.3	57.8
ความมีคุณธรรม	81.5	57.3	63.7

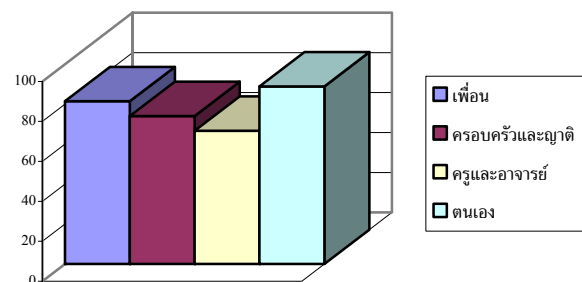
ในประเด็นเรื่องสถานการณ์จริยธรรมในสังคมไทยนั้นนักศึกษากลุ่มมองว่าจริยธรรมในสังคมไทยไม่เลวร้ายแต่ก็ไม่ดีงาม นักศึกษาบางคนมองว่าปัญหาจริยธรรมในสังคมเลวร้าย ไปจนถึงขั้นจริยธรรมในสังคมมีปัญหารุนแรง จึงเป็นเรื่องที่น่ากลับล้มามองว่าในขณะที่นักศึกษามองสังคมมีปัญหาจริยธรรมและมีความคิดว่าปัญหาดังกล่าวได้เข้าไปอยู่

ใกล้ตัวของนักศึกษามากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะปัญหาจริยธรรมในกลุ่มนักศึกษาที่ทั้งสองกลุ่มมองว่ากำลังประสบกับปัญหารุนแรง

จะเห็นได้ว่านักศึกษามีความเห็นว่สังคมกำลังจะประสบกับปัญหาจริยธรรมเสื่อมโทรม แต่ก็ยังไม่เลวร้ายเท่าในกลุ่มของนักศึกษาที่นักศึกษาเหล่านี้คิดว่ามีปัญหาด้านจริยธรรม ในกลุ่มที่ 1 มองว่าจริยธรรมทุกข้อกำลังเป็นปัญหาในกลุ่มนักศึกษาตามตารางที่ 2 แต่การรักพวกพ้องจะมีปัญหาน้อยที่สุด (ร้อยละ 51.9) ส่วนในกลุ่มที่ 2 แม้จะมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันแต่ยังมองว่าปัญหาด้านจริยธรรมไม่ได้เลวร้ายเท่าในกลุ่มแรก โดยเฉพาะด้านความรักพวกพ้องนั้นมีเพียงร้อยละ 41.3 ที่คิดว่าอยู่ในขั้นมีปัญหา

อย่างไรก็ตาม จริยธรรมที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มต่างมองว่ามีความสำคัญจากตารางที่ 1 คือ กตัญญู ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความสามัคคี ความยุติธรรม ความเคารพผู้ใหญ่ ความเมตตากรุณา ความมีเหตุผลและความมีคุณธรรม เมื่อนำมาเทียบกับตารางที่ 2 จะเป็นการมองในมุมกลับกันว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่าหลักจริยธรรมที่กำหนดขึ้นในการศึกษาครั้งนี้ทุกข้อล้วนกำลังมีปัญหา นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมองว่า ปัญหาจริยธรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษากำลังกลายเป็นปัญหาที่รุนแรงขึ้น จากตารางที่ 3 จะพบว่าหลักจริยธรรมเพียงไม่กี่ประการที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่าอยู่ในขั้นที่มีปัญหาน้อยกว่าร้อยละ 50 นั่นคือ ความรักพวกพ้องและความเมตตา ซึ่งจะปรากฏอยู่เฉพาะในส่วนของนักศึกษาในกลุ่มที่สอง ส่วนในกลุ่มที่ 1 นั้น ไม่พบว่าความเห็นของกลุ่มนี้มองว่าจริยธรรมในกลุ่มนักศึกษาไม่มีปัญหา ซึ่งผลการศึกษานี้ทำให้ชวนตั้งข้อสังเกตว่า กลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมค่ายอบรมฯ นั้นชี้ให้เห็นได้อย่างเด่นชัดว่าจากประสบการณ์ที่ได้ผ่านการเข้าค่ายอบรมชีวิตเกี่ยวกับเรื่องคุณภาพชีวิตที่ดีมีคุณธรรมแล้วกลับมามองปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมรอบตัวได้ชัดเจนว่ากำลังอยู่ในวิกฤติ มากกว่านักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ได้ผ่านการเข้าค่ายอบรมฯ ซึ่งการตระหนักรู้ถึงสภาพความรุนแรงของปัญหาจะเป็นเครื่องกระตุ้นที่ดีที่ทำให้กลุ่มนักศึกษาเริ่มที่จะหันมาแสวงหาวิธีแก้ไขหรือนำมาใช้ในการตระหนักก็จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองและกลุ่มคนใกล้ชิดซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของกลุ่มนักศึกษาทั้งสองกลุ่มที่จะกล่าวต่อไป

ในประเด็นต่อมาเมื่อมีคำถามเกี่ยวกับการประเมินพฤติกรรมของนักศึกษาที่เข้าค่ายอบรมฯ นั้น พบว่าในกลุ่มที่ 1 มองว่าการเข้าค่ายมีส่วนทำให้พฤติกรรมของตนเองดีขึ้น ส่วนการเข้าค่ายอบรมจริยธรรมนั้น นักศึกษามองว่ามีส่วนช่วยให้มีพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ดีขึ้น เพราะในมุมมองของเพื่อน ครอบครัวและครูอาจารย์นั้นมองนักศึกษามีพฤติกรรมที่ดีขึ้น ร้อยละ 81.5 ร้อยละ 74.1 และร้อยละ 66.7 ตามลำดับ

รูปที่ 1 ความคิดเห็นจากครอบครัวและครูอาจารย์ที่มีต่อการเข้าค่ายอบรมฯ

นอกจากนี้นักศึกษายังมองว่าตนเองมีพฤติกรรมดีขึ้นร้อยละ 88.9 ส่วนในกลุ่มที่ 2 มองว่าพฤติกรรมของเพื่อนในกลุ่มที่ 1 นั้นดีขึ้นร้อยละ 48.0 เมื่อเทียบกับส่วนที่คิดว่าไม่ใช่ (ร้อยละ 25.3) แล้วมีข้อสรุปได้ว่า กลุ่มคนรอบตัวของนักศึกษาที่เข้าค่ายอบรมฯ ทุกกลุ่มล้วนมองว่า นักศึกษากลุ่มนี้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น แสดงให้เห็นถึงผลของการเข้าค่ายฯ ว่ามีประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาและนอกจากนี้นักศึกษายังมองอีกว่าตนมี พฤติกรรมที่ดีขึ้นมาจากการเข้าค่ายอบรมฯ ดังนั้นหากมองในแง่ของ แนวคิดแล้วความเชื่อของกลุ่มนักศึกษาที่เชื่อว่าตนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นมา จากผลของการเข้าค่ายก็อาจจะทำให้นักศึกษากลุ่มอื่นที่จะเข้าค่ายในรุ่น ต่อไปหรือมีการอบรมในลักษณะเดียวกันมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเช่นกัน

ตารางที่ 3 พฤติกรรมของนักศึกษาที่ดีขึ้นหลังจากการเข้าค่ายอบรม ของนักศึกษาแยกความคิดเห็นระหว่างตัวนักศึกษาและ เพื่อนใกล้ชิด²

หลักจริยธรรมที่มี พฤติกรรมดีขึ้น	นักศึกษา (ร้อยละ)	เพื่อน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
	100	100	100
ความมีระเบียบวินัย	92.6	58.7	67.6
ความรับผิดชอบ	92.6	60	68.6
ความซื่อสัตย์สุจริต	92.6	60	68.6
ความเสียสละ	96.3	60	69.6
ความสามัคคี	88.9	62.7	69.6
ความอดุสาหะ	77.8	45.3	53.9
ความยุติธรรม	88.9	53.3	62.7
ความกตัญญูกตเวที	96.3	57.3	67.6
ความเคารพผู้ใหญ่	96.3	61.3	70.6
ความประหยัดมัธยัสต์	55.6	38.7	43.1
ความสุขภาพเรียบร้อย	88.9	54.7	63.7
ความว่าง่ายเชื่อฟัง	77.8	53.3	59.8
ความเมตตากรุณา	96.3	56	66.7
ความละเอียด	85.2	54.7	62.7
การรู้จักใช้เวลา	85.2	46.7	56.9
ความเป็นระเบียบ	88.9	54.7	63.7
ความมีสัจจะ	92.6	56	65.7
ความมีเหตุผล	92.6	57.3	66.7
ความรักพวกพ้อง	96.3	61.3	70.6
ความอยู่ในศีลในธรรม	96.3	52	63.7
ความอดทนอดกลั้น	85.2	49.3	58.8
ความเพียรพยายาม	88.9	54.7	63.7
ความมีคุณธรรม	92.6	58.7	67.6

² แบบสอบถามมีกลุ่มที่ตอบว่าไม่มีเพื่อนไปเข้าค่ายอบรมฯ จำนวน 19 คน ดังนั้นในตารางนี้ตัวเลขของกลุ่มที่สองจะหายไปร้อยละ 25.3 และค่า รวมจะหายไปร้อยละ 18.6 และเนื่องจากแบบสอบถามเป็นคำถามที่ สามารถเลือกตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ จึงไม่สามารถให้ผลรวม ทั้งหมดได้

หากมองถึงความสัมพันธ์ของกลุ่มที่เคยไปเข้าค่ายร่วมอบรมกับการ นำไปปฏิบัติแล้วจะพบว่า นักศึกษาทั้งหมดนำหลักจริยธรรมมาใช้ในการ ชีวิตประจำวันมากขึ้น จากตารางที่ 3 จะพบว่าในกลุ่มที่ 1 จะมี พฤติกรรมที่ดีขึ้นเกิน ร้อยละ 50 ในขณะที่กลุ่มเพื่อนมองนักศึกษาที่ไป เข้าค่ายฯ ว่ามีพฤติกรรมดีขึ้นในทุกข้อแต่มีความแตกต่างกันออกไปที่ไม่ มากนัก แต่ความประหยัดเป็นหลักจริยธรรมที่เพื่อนมองว่ากลุ่มที่ไปเข้า ค่ายไม่ได้นำมาปฏิบัติจริงจึงเพราะให้ความเห็นมีเพียง ร้อยละ 38.7 เท่านั้น ซึ่งถือว่าน้อยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพสังคมรอบข้างที่วัยรุ่น ในกลุ่มยังมีการเที่ยวเตร่และกระแสนิยมก็ไม่ได้ แต่อย่างไรก็ ตามตารางความสัมพันธ์ในทุกข้อแสดงว่าการเข้าค่ายอบรมจริยธรรมทำ ให้นักศึกษานำหลักจริยธรรมไปใช้ทุกข้อ ซึ่งเป็นเรื่องดีและเหมาะสมในการ จะนำไปใช้ต่อการป้องกันปัญหาจริยธรรมในกลุ่มเยาวชนชนสถาบัน เทคโนโลยีได้ประการหนึ่ง

ประเด็นที่น่าสนใจมากอีกเรื่องหนึ่งในงานศึกษาชิ้นนี้คือระดับความ คิดเห็นต่อหลักจริยธรรมในแต่ละข้อที่ได้จากทั้งสองกลุ่มประชากรว่า นักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีนั้นมองระดับของหลักจริยธรรมแตกต่าง กันอย่างไร ตามตารางที่ 4 ซึ่งในตารางจะแสดงระดับของการให้ ความสำคัญทั้งหมด 5 ระดับ คือ ไม่สำคัญเลย ไม่สำคัญ สำคัญ สำคัญ- มาก และสำคัญมากที่สุด

ตารางที่ 4 ระดับความสำคัญมากที่สุดและไม่สำคัญน้อยที่สุดของหลัก จริยธรรมในแต่ละข้อ (1 = นักศึกษา, 2 = เพื่อน)

หลักจริยธรรม	ไม่สำคัญเลย		ไม่สำคัญ		สำคัญ		สำคัญมาก		สำคัญมากที่สุด	
	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
ความมีระเบียบวินัย	0	6.7	3.7	5.3	14.8	24	18.5	18.7	59.3	44
ความรับผิดชอบ	0	8	3.7	2.7	14.8	17.3	14.8	26.7	63	44
ความซื่อสัตย์สุจริต	0	8	3.7	6.7	3.7	8	14.8	21.3	74.1	53.3
ความเสียสละ	0	8	7.4	4	14.8	17.3	55.6	41.3	55.6	41.3
ความสามัคคี	3.7	8	3.7	4	18.5	17.3	14.8	25.3	55.6	44
ความอดุสาหะ	0	5.3	3.7	10.7	29.6	28	29.6	28	51.9	32
ความยุติธรรม	0	8	3.7	8	14.8	20	7.4	22.7	70.4	40
ความกตัญญูกตเวที	0	10.7	3.7	5.3	0	14.7	7.4	12	85.2	56
ความเคารพผู้ใหญ่	0	9.3	3.7	6.7	3.7	17.3	22.2	21.3	66.7	44
ความประหยัดมัธยัสต์	0	5.3	0	9.3	18.5	36	33.3	17.3	44.4	30.7
ความสุขภาพเรียบร้อย	0	8	3.7	5.3	14.8	25.3	14.8	25.3	63	34.7
ความว่าง่ายเชื่อฟัง	3.7	9.3	11.1	9.3	7.4	18.7	22.2	26.7	51.9	33.3
ความเมตตากรุณา	0	8	3.7	12	22.2	22.7	18.5	24	51.9	32
ความละเอียด	0	9.3	11.1	9.3	14.8	21.3	22.2	25.3	48.1	33.3
การรู้จักใช้เวลา	3.7	9.3	3.7	8	18.5	26.7	37	26.7	33.3	28
ความเป็นระเบียบ	0	10.7	3.7	4	14.8	22.7	25.9	21.3	51.9	38.7
ความมีสัจจะ	0	12	3.7	2.7	11.1	12	22.2	32	59.3	40
ความมีเหตุผล	0	12	3.7	6.7	11.1	10.7	11.1	25.3	70.4	44
ความรักพวกพ้อง	0	8	7.4	12	25.9	24	14.8	17.3	48.1	37.3
ความอยู่ในศีลในธรรม	0	10.7	3.7	6.7	11.1	18.7	29.6	30.7	51.9	32
ความอดทนอดกลั้น	0	6.7	3.7	8	18.5	28	25.9	16	48.1	40
ความเพียรพยายาม	0	9.3	3.7	6.7	11.1	21.3	25.9	17.3	55.6	44
ความมีคุณธรรม	0	10.7	3.7	4	7.4	14.7	18.5	24	63	42.7

จากตารางที่ 4 จะแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มนักศึกษาที่เข้าค่ายฯ มองว่าหลักจริยธรรมเพียง 3 ข้อ คือ ความสามัคคี ความเชื่อฟังง่าย และการรู้จักใช้เวลา นั้นมีนักศึกษากลุ่มแรกที่มองว่าไม่มีความสำคัญมากที่สุดหรือไม่สำคัญเลยอยู่ด้วยถึงร้อยละ 3.7 ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสนใจประเด็นหนึ่งแม้ว่าจะเป็นตัวเลขที่เล็กน้อยมากแต่ในฐานะความจริงที่ปรากฏในงานศึกษาครั้งนี้ซึ่งมุ่งประเด็นไปที่การมองความคิดเห็นของเยาวชนซึ่งการให้ระดับความสำคัญจึงถือเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาเป็นอย่างมาก เพราะการที่นักศึกษาให้ความเห็นว่าหลักจริยธรรมทั้ง 3 ข้อนี้ไม่มีความสำคัญเลยซึ่งไม่น่าเกิดขึ้น ดังนั้นการที่มีปัญหาจริยธรรมเสื่อมโทรมในสังคมและในกลุ่มเยาวชนก็น่าจะเกิดจากความคิดเห็นเช่นนี้เป็นฐาน และอาจนำไปสู่ปัญหาสังคมต่อไป ซึ่งวิธีการแก้ไขนั้นต้องชี้ให้เยาวชนได้ตระหนักถึงหลักจริยธรรมว่ามีความสำคัญและพึงปฏิบัติ แต่ทั้งนี้หลักจริยธรรมนอกจาก 3 ข้อที่กล่าวมานั้นนักศึกษามองว่ามีความสำคัญ มีความสำคัญมากและมากที่สุด เช่นเดียวกับกลุ่มเพื่อนที่ให้ความสำคัญต่อหลักจริยธรรมทั้ง 23 ข้อ เพราะจากผลรวมระหว่างกลุ่มประชากรทั้งสองในทุกข้อพบว่านักศึกษาคือว่าไม่มีความสำคัญเลยไม่ถึงร้อยละ 10 อย่างไรก็ตามแม้ว่าตัวเลขที่แสดงถึงระดับการให้ความสำคัญจะลาดเทไปในด้านการให้ความสำคัญมากไปจนถึงมากที่สุดมากกว่าด้านไม่สำคัญก็ตาม แต่การที่มีกลุ่มนักศึกษาบางคนยังมีการมองว่าหลักจริยธรรมบางข้อไม่สำคัญถึงประมาณ ร้อยละ 10 นั้นเป็นแนวโน้มที่จะบอกได้ว่าสังคมในอนาคตน่าเป็นห่วงเพราะจากนี้ไปกลุ่มเยาวชนที่ไม่ให้ความสำคัญต่อหลักจริยธรรมเหล่านี้จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่อาจจะก่อปัญหาจากการละเลยจริยธรรมในที่สุด

กลุ่มนักศึกษาเห็นว่าหลักจริยธรรมที่กล่าวมาทั้งหมดมีความสำคัญและมากกว่าหนึ่งในสามของกลุ่มทั้งสองมองว่าหลักจริยธรรมในทุกข้อที่ปรากฏในตารางมีความสำคัญมากที่สุดยกเว้นการใช้เวลาที่ถูกมองว่าไม่น่ามีความสำคัญมากเท่าหลักในข้ออื่น ๆ และจากตารางจะสามารถทำให้เข้าใจว่าการจะส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติตามหลักจริยธรรมนั้นต้องดูจากฐานความคิดที่เกิดต่อความสำคัญในหลักจริยธรรมว่ามีแนวโน้มที่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับใด ความกตัญญู และความมีเหตุผล เป็นหลักจริยธรรมที่ถูกให้ความสำคัญมากและมากที่สุด ดังนั้นแนวโน้มที่ปรากฏจึงน่าที่จะเป็นหลักจริยธรรมที่ส่งเสริมให้มากยิ่งขึ้นหลักจริยธรรมบางข้อเช่น ความประหยัดนั้นเป็นหลักจริยธรรมที่ควรนำมาปฏิบัติ (ตารางที่ 1) แต่ทั้งนี้กลุ่มนักศึกษาที่เป็นตัวแทนกลับไม่ได้ให้ความสำคัญมากเท่าที่ควร (ตารางที่ 4) นั้น มีผลมาจากสภาพบริบทรอบข้างที่นักศึกษาเป็นกลุ่มที่ยังมีค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือความจำเป็นหรืออาจจะเรียกว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เหมาะสม เช่นการเที่ยวเตร่ที่พบว่าไปตรงกับข้อมูลพื้นฐานว่าประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากรทั้งสองมีการเที่ยวกลางคืนซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่สูง เป็นต้น ดังนั้นหากจะต้องการส่งเสริมจริยธรรมข้อนี้จะต้องสร้างค่านิยมใหม่ในการใช้จ่ายแทนค่านิยมเดิมที่มีอยู่ และน่าจะเป็นหลักจริยธรรมที่น่าสนใจ เพราะร้อยละ 64.7 ให้ความเห็นว่าเป็นหลักจริยธรรมที่ดี

หลักจริยธรรมอีกประการที่ควรส่งเสริมเพราะมีปัจจัยแวดล้อมที่เอื้ออำนวยนั้นคือ ความกตัญญูและความเคารพผู้ใหญ่ เพราะหลักจริยธรรมทั้งสองข้อนี้เป็นหลักจริยธรรมที่นักศึกษาให้ความตระหนักตั้งแต่ความคิดเห็น (ตารางที่ 1) และมองว่าเป็นหลักจริยธรรมที่ถูกมองว่าไม่เลวร้าย (ตารางที่ 2) ในกลุ่มนักศึกษาจากสายตาของประชากรทั้งสองกลุ่ม (ร้อยละ 59.9 และ 58.8 ตามลำดับ) และยังให้ระดับความสำคัญมากและมากที่สุด (ตารางที่ 4) ดังนั้นจึงไม่ยากที่จะปรับเปลี่ยนให้เกิดพฤติกรรมที่ดีขึ้นและส่งเสริมให้เกิดขึ้นกับกลุ่มนักศึกษานอกเหนือจากกลุ่มประชากรที่เลือกมาสัมภาษณ์

5. สรุป

จะเห็นได้ว่านักศึกษาในกลุ่มสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนั้นมีความเห็นและทัศนคติต่อจริยธรรมที่ว่าควรมีพฤติกรรมเช่นไร แต่ในขณะเดียวกันนักศึกษากลุ่มนี้ก็มองว่านักศึกษากำลังประสบกับปัญหาทางจริยธรรมที่ค่อนข้างรุนแรงซึ่งสะท้อนให้เห็นอีกประการหนึ่งว่า สังคมที่มีระดับความรุนแรงของปัญหาจริยธรรมมากขึ้นไปอีก และปัญหาจริยธรรมได้กลายเป็นเรื่องที่สมควรได้รับความสนใจที่จะเข้ามาแก้ปัญหาอย่างจริงจัง กลุ่มที่เคยเข้าค่ายอบรมจริยธรรมมองว่าการเข้าค่ายอบรมนั้นทำให้นักศึกษากลุ่มนี้นำหลักจริยธรรมมาปฏิบัติเมื่อกลับมาแล้วและมองว่าการเข้าอบรมน่าจะเป็นวิธีการทำให้นักศึกษาหันมาสนใจในการปรับปรุงพฤติกรรมด้านจริยธรรมให้ดีขึ้น ในขณะที่กลุ่มที่ไม่เคยเข้าค่ายอบรมมา นั้น หนึ่งในสามมองว่าไม่สนใจที่จะเข้าร่วมและอีกหนึ่งในสามไม่มีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทนี้ ซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่ากลุ่มนักศึกษาแม้จะตระหนักถึงปัญหาด้านจริยธรรมที่เกิดขึ้น แต่ก็ยังไม่มีความคิดที่จะแก้ไขหรือเข้าร่วมในกระบวนการที่เริ่มการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแต่อย่างใด ดังนั้นการที่จะปรับแนวความคิดของนักศึกษาจึงต้องมุ่งความสนใจให้เขาเกิดความอยากที่จะปรับพฤติกรรมก่อน โดยสร้างความศรัทธา ความสนใจที่จะให้เกิดความต้องการก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยวิธีสร้างแรงจูงใจ เช่นการให้เสริมแรงบวกโดยใช้คำพูดโน้มน้าวจิตใจให้เห็นผลของการเข้าร่วมกิจกรรมหรือเป็นรางวัล เป็นต้น นอกจากนี้หลักจริยธรรมบางประการ เช่น ความกตัญญู และความเคารพผู้ใหญ่ สมควรที่จะหยิบยกขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางจริยธรรม เพราะการเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีลักษณะไม่หักท้าวและค่อยเป็นค่อยไปจากเรื่องใกล้ตัวที่นักศึกษายอมรับว่าเป็นสิ่งที่ควรทำและเชื่อว่ายังเป็นจริยธรรมที่ยังไม่อยู่ในภาวะวิกฤติแล้วยังเป็นหลักจริยธรรมที่มีความเป็นไปได้ที่จะมีการเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นได้มากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ข้อมูลพื้นฐานในลักษณะความเป็นปัจเจกและความเป็นกลุ่มเป็นพวกยังเข้ามามีอิทธิพลด้วยเช่นกัน เพราะพฤติกรรมที่เกิดจากความชอบส่วนตัวและค่านิยมของกลุ่มก็จะเป็นอีกปัจจัยที่สามารถส่งเสริมและขัดขวางต่อจริยธรรมที่ควรปฏิบัติได้ เช่นความประหยัดกับค่านิยมการเที่ยวเตร่และวัฒนธรรมบริโภคนิยม ที่มีความขัดกันอยู่ค่อนข้างชัดเจน เป็นต้น

ดังนั้นการศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อให้สามารถเข้าใจว่านิยามของจริยธรรมจะประกอบด้วยหลักอะไรบ้าง และสามารถนำความเข้าใจนั้นมาปรับใช้ในการส่งเสริมนักศึกษาในกลุ่มนี้ ผลจากการศึกษาพบว่าหลักจริยธรรม 23 ข้อที่ใช้ในการศึกษาหลักจริยธรรมครั้งนี้เป็นหลักพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติ และมีความสำคัญมาก เพราะในสังคมปัจจุบันมีปัญหาจริยธรรมที่รุนแรงรวมไปถึงในกลุ่มของนักศึกษาด้วย แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในกลุ่มประชากรกลุ่มแรกที่ไปเข้าค่ายฯ นั้นมองเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษาได้ชัดมากกว่ากลุ่มเพื่อนในสถาบันฯ ในขณะที่กลุ่มเพื่อนและกลุ่มนักศึกษาที่ไปเข้าค่ายก็ยังเห็นตรงกันว่าควรเข้าค่ายฯ ช่วยให้เกิดพฤติกรรมของนักศึกษาดีขึ้นแม้จะไม่ใช้ทั้งหมดก็ตามที่ อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ยังเป็นเพียงการศึกษานำร่องต่อจากโครงการเข้าอบรมด้านจริยธรรมของนักศึกษาซึ่งเป็นการประเมินผลที่เกิดจากการเข้าร่วมโครงการประการหนึ่ง จึงไม่สามารถให้ความครอบคลุมถึงประชากรตัวแทนของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันได้ แต่เป็นแนวทางในการสร้างโครงการและแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ดีขึ้นของนักศึกษาในสังคมเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนเป็นบุคลากรที่มีคุณค่ามากขึ้นในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- [1] ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พิมพ์ครั้งที่ 6, กรุงเทพฯ: บริษัท อักษรเจริญทัศน์ จำกัด, 2539.
- [2] พระราชชัยคีรี (ภิกขุพุทธทาส อินฺปณฺโญ), การสร้างเสริมจริยธรรม แก่วัยรุ่น คณะครูโรงเรียนนวมินทราชูทิศ จังหวัดนครราชสีมา, ในงาน พระราชทานเพลิงศพ อำมาตย์โทพระยาราชสีมา, 2511.
- [3] พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) มปพ., พัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย.
- [4] คณะอนุกรรมการส่งเสริมศาสนาและจริยธรรม ในคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ. จริยธรรมพื้นฐาน. เอกสารแจก.